

„Amit én teszek, most még nem érted, de később majd megérted.”

Néha jó volna segíteni a másoknak tisztává válni...de mondjuk még az én lábam is koszos..., ha arról leáztatom valahol - Jézusnál?- a bűnös dolgokat, talán volna esélyem egy kis lábmosásra, talán testvéreim is megengednék és nem volna nehéz elfogadniuk segítő szándékomat. Mert azt mindnyájan tudjuk, hogy adni jó, de kapni is meg kell tanulnunk a jó, sőt, a rossz dolgokat is.

„Aki megfürdött, annak csak arra van szüksége, hogy a lábát mossák meg, különben teljesen tiszta. Ti is tiszták vagytok, de nem mind.”

Tehát próbálkozhatunk magunk kivakarózni a bűnből, a teljes tisztaságig még kell egy szolgálni akaró segítsége is. „Hiába fürösztd önmagadban, / Csak másban moshatod meg arcodat.” (József Attila)
Nem árt néha elővenni bensőnk poros polcairól a régi, talán néha elcsépeltnék tűnő versek sorait. Persze, néha üresen ismételtjük. De nem véletlenül jön évre év, adventre advent, húsvétra húsvét – hátha az ürességet felváltja a felismerés. Ahogyan telik az idő, mindig változik a vers, ahogyan mi is változunk. Más fényt kapnak az idő során a szentírási részek is.

„Értitek, hogy mit tettem veletek?Ti így hívtok engem: Mester, és Uram, és jól mondjátok, mert az vagyok. Ha tehát megmostam a ti lábatokat, én, az Úr és a Mester, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát. Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek.”

Nincs Jézusban semmi szükségtelen szerénykedés, feljebbvalónak mondja ki magát tanítványai mellett. Ez kissé rátarti dologként hangzik, de csak azért, mert nekünk, földi dolgokban gondolkodóknak az úriasság mást jelent, mint a Mesternek.

Jézusunk arra buzdít minket, hogy váljunk alázatossá, s mindig tisztábbá, még akkor is, ha már úgy hisszük, hogy rendben vagyunk. Fogadjuk el, hogy Mesterünk látja hibáinkat. De ne feledjük: a lábmosás napi rutin kell, hogy legyen, mert naponta koszosná válhatunk, ha egymás lábára taposunk Jézusunk keresése közben.

Drága Jézus! Te olyan türelmesen vársz, hogy megmoshasd elcsigázott lábunkat! Kérlek szépen, adj nekünk alázatosságot, hogy szívesen fogadjuk és észrevegyük egymásban segítő szándékodat!

Király Márta